

سید هاشم حمیدی

قصاص در اسلام

- * جنبش عواطف در یاری مجرمین
- * راه پیشگیری در اسلام
- * حکم قصاص یا آخرین علاج
- * بازهم خدای مهر بان
- * پرورش عواطف
- * عواطف مصنوعی !

دبالة بحث (ارتياط عقل و دين) بواسطه
مسافرت تنظيم نشاميد است در شماره آينده به نظر
خوانندگان ارجمند برسد .

اينك در تعقيب خبرى که در شماره گذشته تحت
عنوان (الغای مجازات اعدام !) بالتفاهم بحیث
نشریه اذننظر خوانندگان محترم گذشت ، مقاله
حاضر تهیه و تقدیم میگردد .

وچون ممکن است شماره گذشته بنظر بعضی از
خوانندگان نرسیده باشد خلاصه خبر را اقل
منمائیم :

«پس از شورسوم درباره لایحه الغای مجازات
اعدام ... این لایحه در مجلس عامه انگلستان با
دویست رأی در مقابل نودوهشت رأی بارأی آزاد
تصویب شد ... »

جنبش عواطف در یاری مجرمین

دوشادوش تمدن جدید ، عاطفه انسانی ! به جنبش آمده ، و در دل مشعل داران

تجدد ، رحم و مهر بانی ! پیدا شده و برای دلسوزی نسل بشر ا بلکه به حمایت از حیوانات به پاسخ استند .

از مظاهر تازه این عواطف بشری ، تشکیل انجمنهای حمایت حیوانات ، تأسیس مدارس و آموزشگاهها ، برای کوران و کران ، و امثال اینها است . این آتش عاطفه چنان گل کرده ، که به یاری مجرمین ، قاتلین ، سارقین و بالاخره جنایتکاران شناخته ، تا آنجا که اعدام قاتل را وحشیانه جلوه داده است !

صاحبان این عواطف ، و حامیان جنایتکاران عقیده دارند ، که جرم و جنایت ، در اجتماع ، زائدیه یک نوع بیماری روانی ، و در اثر نداشتن تربیت صحیح اخلاقی ، و مولودنابسامانی وضع اقتصادی ، و طفیان غریزه جنسی بوده ، و به جای اعدام قاتل ؟ باید به درمان بیماری ؟ و تربیت اخلاقی او پرداخته ؛ و به زندگی او سروسامانی داد ، تا از روی ندادانی و ناجاری ، به جنایت و بزه کاری تن در ندهد .

آنچه شایان توجه است : این است که : با وجود این کیفرهای فاراحت - کننده ، پرونده های جرم و جنایت ، روز بروز در افزایش بوده ، تا آنجا که پیشنهاد دوسرشدن کاردادرس ای تهران داده شده (۱) و این افزایش پرونده بر حسب آمار ، در کشورهای دیگر هم مشابه کشور ماست .

راستی درجه ای که ، قوانین کیفری به نحو رقت باری اجراء می شود ، باز روز بروز تعداد قتل و جنایت دو آن افزوده گردد ، اگر مجرم و قاتل از اعدام معاف شود ، و جان بسلامت بپرد ، خدامیداند ارقام جنایت به چه سرعت سر سام آوری بالاخواهد رفت .

و باید است که فور مول فریبندۀ درمان بیماری روانی و تربیت مجرم وو .. نمی تواند جایگزین اعدام شود زیرا منظور از اعدام این نیست : که قاتل کشته شود ، تا دیگر برای دومین بار جنایت نکند ، تا گفتشود بجای اعدام اور اتر بیت

(۱) شماره پنجم نشریه نقل از اطلاعات ۱۱۸۵۲ مورد شماره

۴۴۹۶۱۷

می نماییم ، تا دیگر جنایت را تکرار ننماید ، بلکه هدف اصلی از حکم اعدام ،
بطوری که ملاحظه خواهد شد ، تهدید سایر افراد و آخرین علاج برای ریشه کن -
کردن جرم و جنایت است ، و تربیت مجرم تأثیری در تهدید سایر افراد نداشته و
جلو گیری از ارتکاب جرم نمی نماید .

وبعیرت دیگر با فورمول تربیت ، و تسهیل مجازات ، و لغو قانون اعدام ،
جرائم و جنایت در اجتماع در نوبت اول راه پیشگیری صحیح نداشته ، بلکه فقط از
تکرار جرم در نوبت دوم جلو گیری می شود ، و باین ترتیب ، جرم و جنایت در
نوبتها ای اول روز گار بشر راسیاه ؛ و عمر اورا تباہ کرده ، و تربیت پس از
ارتکاب جرم ، به ممثل معروف (نوش داروئی استکه بعد از هر ک
سهر آب بر سد) .

راه پیشگیری جنایت در اسلام

همانطور که امر و زرد نیای پزشکی پیشگیری از بیماری ، بوسیله رعایت
بهداشت و مانند آن بیش از درمان بیماری ، اهمیت داشته ، و سعی می شود که مردم
اصلاح بیمار نشوند تا نیازمند بدرمان شوند ؛ در اسلام هم علاج واقعه پیش از
وقوع شده ؛ و تربیت دینی و اخلاقی را از گهواره (باقطع نظر از دستورات
زناشوئی و دوران حاملگی) شروع نموده ؛ و در سالم نگهداشت تن افراد
از بیماریهای اخلاقی بی فرمایت گوشش شده است .

اسلام میکوشد تایروی ایمان را ، که یکانه پلیس باطنی انسان است ، در
دلها بشر جای داده ، و بوسیله آن خواسته های نفسانی ، و غرائز انسانی او را
تعذیل نموده ، و از آلودگی به بیماری جرم و گناه جلو گیری نماید ، و همین فردی
را که بقول آقایان شرائط نامساعد نزدگی اورا به پر تگاه سقوط کشانیده ، از
روز اول چنان با ایمان تربیت می نماید . که هر گز برای یکباره تصمیم و اراده
جرم و گناه در مغزش راه نمی یابد ، تا چه رسکه دست خود را به جنایت
آلوده سازد .

آنچه علت اساسی سقوط در پر تگاه جنایت است ؟ و این آقایان
از آن غفلت نموده ، و یا خود را به غفلات زده اند ، نبودن ایمان کامل

است در مجرم؛ ایمان مانند ترمذ است در دستگاه اتومبیل، که راننده به وسیله آن می‌تواند ماشین را از تصادف و یا سقوط در دره نجات بخشد.

توجه به شرائط واوضاع مساعد مجرم، و غفلت از علت اصلی آن، مانند این است که راننده ترمذ خود را کنار بگذارد، و با سرعت هر چه تعاملی حرکت کند و هنگامیکه سقوط کردویا تصادف نمود و سرنوشتیان خود را بدیار نیستی فرستاد، بگوئیم: راننده بیچاره چه تصریحی دارد؟ شرائط سقوط و تصادف آمده بود ایا این سخن خنده آور نیست؟

آیا بهتر نیست که تربیت صحیح دینی و اخلاقی در اجتماع از هر احل اول زندگی شروع شود تا بانی روی ایمان به خدا و روز کیفر، جلو چرایم از همان نوبت اول گرفته شود؟

واما از نظر مساعد ساختن محیط و سروسامان بخشدیدن، به زندگی مجرم، اسلام نیز نهایت کوشش را قبل از ناسامانی افراد نموده و لازم به توضیح نیست که اسلام با جعل قانون پرداخت مقداری ازمال، از قبیل ذکوة، فطره؛ خمس، صدقات، کفارات، بعنوان واجب و مستحب بر مسلمانان، همه افراد را در یک سطح متوسط و متعادل از زندگی نگاه میدارد، تا فشار زندگی آنان را به جنایت و ادار نکند.

و در موعد امور جنسی نیز، از طرفی اسلام شرائط ازدواج را، بسیار سهل و آسان قرار داده و مردم را با آن تشویق نموده، و از طرف دیگر از امور دیگر آین آتش را شعله ور می‌سازد، مانند تماس مردی بیکانه با زن بیکانه؛ و شنبیدن نعمه‌های شهوت انگیز، و نظائر آن بشدت جلوگیری کرده، تا بارعایت این دو دستور مثبت و منفی، راهی برای بی‌عفتی و جنایت باقی نماند.

متأسفاً این دنیای مترقبی است، که در نقطه مقابل از طرفی شرائط کمرشکنی برای ازدواج وضع کرده، و از طرف دیگر، انواع و اقسام مجالس شب نشینی عفت‌وز، و گاردن پارتی‌های مختلط از زن و مرد را تشکیل داده، و آتش شهوت را در آنان افزون خته، و با نعمه‌های شهوت انگیز آنرا دامن زده؛ و شعله ور می‌سازد، و در شرایط‌های آن، عفت و فضیلت انسانی را سوخته، و دختر یا پسر جوانی را، طعمه‌این حریق، و قربانی تمدن جدید قرار میدهد.

آیا بهتر نیست ، مطابق بر نامه اسلام شرائط تقوی و فضیلت را فراهم ساخته و از مساعد شدن شرائط جرم جلوگیری شود ؟

حکم قصاص یا آخرین علاج

اسلام با در نظر گرفتن تربیت دینی و اخلاقی ، و مساعد ساختن محیط برای درستی و پاکی ، قسمت عمده جنایات را از اصل پیشگیری نموده است ، بطوریکه شخص با ایمان در چنین محیط مساعدی ، به ندرت اتفاق می افتد ، که مرتكب جرمی شود ، و در محیط تربیت صحیح اسلامی ، پرونده های جنائی متراکم ، و زندانهای پراز جمعیت به چشم نمی خورد .

ولی از آنجا که در یک اجتماع ، هر قدر هم صالح باشد ، ممکن است افرادی بی ایمان و بی اراده یافته شوند ، که ترس از خداوروز پاداش نداشته و مرتكب جنایت شوند ، اسلام برای آخرین علاج و جلوگیری از جرم ؟ راه تمدید و مجازات دنیوی را پیش گرفته ؟ و قوانین کیفری را صادر فرموده است .

اسلام همانطور که فرد را محترم شناخته ، به اجتماع هم بادیده احترام نگریسته ، و حقوق فرد و اجتماع را باهم رعایت نموده است ، و همان طور که عاطفه بشری را نسبت به فرد ، محترمی شناسد ؛ همین عاطفه را نسبت به اجتماع نیز لازم المراعات می شمرد ، و همچنان که انسان با عاطفه نمیتواند به بیند ، یک فرد با وضع رقت باری اعدام می شود ، قانون نکزار اسلام « خدای هم بر بان » نیز بیش از هر کس با این فرد محبت داشته ، و مسلمان او هم نمی خواهد که این انسان به میان روز سیاه بیفتد .

اما از طرف دیگر ، باید این عواطف را نسبت به اسرای افراد اجتماع نیز مبذول داشت ، آن که چون دایم هر بان تراز مادر ، بحال این مجرم رقت می کند و حاضر به اعدام او نیستند ، چرا بحال آن بیگناهی ، که به دست این مجرم ، از پای در آمد و در میان خون غلطید ترجم نمی کنند ؟ و چرا نسبت به هزاران بیگناه دیگر ، که پس از آزادی قاتل از مرک ، قربانی عاطفه نا بجا می شوند ، عاطفه نشان نمی دهند ؟ آیا باید نسبت به آن بیچاره ها هم ، محبت و عاطفه داشته

باشیم؟ آیا ترحم برایین مجرم ظالم بر بیگناهان نیست؟ چرا!

ترحم بر پلنک تیز دندان ستمکاری بود بر گوسفندان

اینجاست که باید گفت: عاطفه بشری نسبت بمجرم، رام افراد را پیوه وده و تنها جنبه فردی را در نظر گرفته، واژجنبه اجتماعی غلت نموده است. واگر رعایت عاطفه را دردو طرف مینمود به حکم اعدام قاتل خرد نمیگرفت، و هر گاه از نظر اجتماعی درست دقیق شویم، اعدام قاتل حیات وزندگی است، نه مرگ و نیستی، زیرا احیاناً فردی به جرم یک عمل غیرانسانی جان می‌دهد ولی ارکان زندگی اجتماعی، محاکم و استوارمی گردد، و دیگر هر روز هزاران قتل و جنایت رخداده، وبشد ر محیط‌امان و آسایش زندگی کرده، و تامدنی طولانی فکر جرم و جنایت از مفزها بیرون می‌ورد.

این حقیقت را قرآن مجید، در یک جمله بسیار کوتاه پر معنی، اعلام داشته، و از آنجاکه این قانون از مسائلی است که عقل سليم، به درستی آن اعتراف می‌نماید، روی سخن را با صاحبدلان وارد باب عقول نموده و آنان را به فهم این حکم فراخوانده و فرموده است: (ولکم في القصاص حياة يا أولى الالباب لعلکم تتقون) (بقره ۱۷۶).

یعنی برای شما در حکم قصاص بقاء زندگی است ای صاحبان خرد، شاید شما (باداشتن این قانون؛ از قتل نفس). پیرهیزید.

در این آید، در بیان حکم قصاص، کلمه قتل، و اعدام قاتل را، بکار نبرده، تاقی‌افزشت مرگ در نظر جلوه گر نشود، و اساساً حساب مرگ فردران کنار گذاشته، و خطاب را متوجه اجتماع ساخته، و فرموده است: (برای شما در حکم قصاص بقاء زندگی است ...)

باز هم خدای مهر بان

جمل قصاص، و تهدید به اعدام کافی است، که جلو جنایت را بگیرد، و تحقق اعدام، و کشنندگی قاتل ضرورت ندارد، از این و خدای مهر بان، باز توجه به مجرم نموده، و حکم دیگری بنام قانون عفو مجرم، با پرداخت خون بها، یا بدون آن، که اختیار آن بdest او لیاء مقتول است - به عنوان تخفیف از کیفر، و نمونه‌ای از رحمت و مهر بانی، صادر نموده و فرموده است: (فمن عفى لمهن

اُخیه‌شیعه فاتیح بالله هر وفاداء الیه با حسان ذلک تخفیف من ربکم
ورحمة ... (بقره ۱۷۴ و ۱۷۵) .

یعنی هر کس (از قاتلان) بخشیده شود از (جانب) برادرش (صاحب خون) پس (بر اوست) پیروی از نیکی (در مطالبه خونها) و بر قاتل است، پرداختن (خونها) به او بد نیکی؛ این عفو و تخفیفی است از پروردگار شما و رحمتی است از او.

بطوریکه ملاحظه می‌شود راهی را که اسلام پیش گرفته، و قرآن مجید حکم آن اثبات فرموده بهترین راه برای جلوگیری از آدم کشی است، از طرفی با تهدید به اعدام راه جنایت را بسته، و از طرف دیگر راه نجات مجرم را با حکم عفو و بخشش باز گذاشته؛ ولی نه عفو حتمی که مجرمین چیره شوند، و بهامید عنو مر تکب قتل شوند، بلکه در اعدام یا عفو، اولیاء مقتول اختیار دارند، و با این حکم عفو اختیاری، ترس از مجازات پیچای خود محفوظ برد، و افراد اجازه جنایت را به خود نمی‌دهند.

پ. ورش عواطف

و چون ممکن است، حس انتقام ولی مقتول، مانع از راضی شدن به عفو و اغماض باشد، قرآن مجید بجهت خاموش ساختن آن، و برانگیختن مهر و شفقت، ولی مقتول را برادر قاتل خوانده، و فرموده است: (فمن عفی لَهُ مَن أَخْيَهْشِیعَ ..) و بطور کلی عن را به تنقی نزدیکتر از گرفتن حق دانسته: (و ان تعفو اقرب للائق) - بقره - ۲۳۹ .

این بود نظر اسلام درباره قصاص، که در آن جنبه‌های مادی، معنوی، فردی اجتماعی، حقوقی؛ تربیتی، کاملامور دتوجه قرار گرفته است، و واضح است که با این مقدمات در یک محیط اسلامی، با تربیت صحیح و حکم عفو و پرورش عواطف، اجراء قوانین کیفری به ندرت اتفاق می‌افتد. شاهدش کشور حیجراز است که تاحدودی در آنجا این دستورات عملی می‌شود و با بریدن دست دزد، شاید شما تنوانید یکنفر دست بریده پیدا کنید.

با تفکر در این حکم عادلانه حکیمانه که (گوشای از مباحث ارتباط عقل

و دین و) جامعترین و کاملترین قانون کیفری است می توان اعجاز قرآن را اثبات نمود . (۱)

* * *

عواطف مصنوعی ۱

در پایان لازم میدانیم ، به این دلسوزان بشر بگوئیم : چرا این عواطف فقط در اینگونه موارد خاص تجلی میکند ۱۹ ، در عصر حاضر که هر روز هزاران بی گناه ، در زیر سلاح های مدرن جنگی ، جان میسپارند ، این عواطف بالک ! کجاست ؟ ! که به حمایت آنان بشتابد ، این دلسوزان ۱ با مشاهده این جنگ های خونین چرا دم فرو بسته ، و خود را به خواب زده اند ۱۹ . آیا همین دلسوزان با عاطفه ۱ نیستند که آتش جنگ را هر روز در گوش ای از جهان دامن میزند ؟ .

اینجاست که با مشاهده این دو عمل متفاوت ، در دنیا متمدن ، در حقیقت داشتن اینگونه عواطف به تردید افتاده ، و بنظر میرسد ، که بگوئیم : همانطور که روز در عصر صنعت همه چیزها مصنوعی شده ؛ این عواطف خاص هم مصنوعی است ! و در واقع عاطفه یعنی : کشک !

(۱) اعجاز قرآن از نظر جنبه های ادبی آیا شریف قصاص ، نیز مورد توجه دانشمندان واقع شده و در کتب تفاسیر به بیان آن پرداخته اند .

پژوهشگاه علوم انسانی تمام شد

یاران ، تمام ماه شریف صیام شد
ماهی بزرگ بود و بغلت تمام شد
آیا بزم ره سعدا یا در اشیا
ایدل انشته نام تو ، اندر کدام شد ؟
بر فرقه ای کرامت یزدان مباح گشت
بر عده ای سعادت غران حر امشد
خوشبخت آنکه گوی فلاح از میان ربود
بد بخت آنکه رانده از این خوان عام شد
(محمد صادق حشمت)